iyökd
BÜLTENİ

Sayı: 5
Tarih: 19/4/1974

ADRES:
İpek Sok. 12/4 Beyoğlu – İSTANBUL

İSTANBUL YÜKSEK ÖĞRENİM KÜLTÜR DERNEĞİ YAYIN ORGANIDIR

GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİNDE ANA PRENSİPLERİMİZ NE OLMALIDIR ?

Tarih öncesinin karanlıklardan kurtulup aydınlanmağa ve öğrenilmeye başlandığı günümüz dünyasında, her düşünebilen insanın gözüne batmamazlık edemiyen en büyük gerçek şu olmuştur: insanlar sosyal teşkilatlılıklarını yitirdikleri anda ve yitirdikleri ölçüde köleleştirilebilmişlerdir. Ve burjuvazi, çağımızda, sömürü düzenini sürdürebiliyorsa, bu bir anlamda da onun tepesinden tırnağına dek ulusal ve uluslararası platformda alabildiğine örgütlü ve derleşik olabilmesi sayesinde olmaktadır. Demek ki kollektif düşünmek ve davranmak bu denli güçlü ve etkili bir olaydır. Bir düşünce en doğru da olsa, bir örgüt kavramıyla sentezleşmiyorsa, her zaman örgütlü olan tarafından bastırılıp yıkılmağa mahkûm denektir.

Gerçek böyle olmakla birlikte, görünüşte toparlayıcı, özünde dağıtıcı birçok örgüt girişimlerine tarihimizin her döneminde rastlanmışdır ve günümüzde de bu kaçınılmazdır.

Bu nedenle özel olarak bizleri ilgilendiren yüksek öğrenim gençliğinin örgütlenmesinde hangi prensip noktalarından hareket edilmesi gerektiği aydınlanmağa muhtaç görülüyor.

Hepimizin bildiği, yine de hatırlatmakta yarar olan, çürütülemez bir gerçeklik vardır: gerek toplumda gerekse doğada her olay birbiriyle ilişkili olarak gelişir. Fakat bu birbiriyle ilişkili olaylar zincirinde öylesine bir ana halka, ana olay vardır ki, bu, diğer bütün halkaları peşinden sürükler. Bağımsızlık, gerçek demokrasi ve Sosyalizm mücadelesinde bu ana halka, işçi sınıfının örgütlenmesidir.

Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu aşama genel anlamda işçi sınıfı ve halkın, yani değer yaratan tüm insanlarımızın örgütlenmesi olduğundan, özel anlamda yüksek öğrenim gençliğinin örgütlenmesi de bundan soyutlanarak ele alınamaz. O halde gençliğin örgütlenmesi ve mücadelesi, odak noktası olan işçi sınıfının örgütlenmesine, diğer bir deyimle bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesine ters düşmemelidir. Gençlik ne abartılmalı ne de küçümsenmelidir.

Her ikisi de yanlış olan, gençliği küçümseme ve abartma eğilimlerinden ikincisi, günümüz Türkiyesinde en duyarlı olmamız gereken nokta olmaktadır. Çünkü bu eğilim giderek gençlik tarafından kurulan ve onu temsil

Sahibi : İ.Y.Ö.K.D. Adına M. Ali Karapekmez
Yazı İşleri Sorumlusu : Raşit Semiz

eden örgütleri Parti olarak görme, işçi sınıfı partisinin görevlerini üstlenebilir zannetme yanılgısına saplanmakta; bu hem kavram kargaşalığını getirmekte hem de bir kitle örgütü olması gereken gençlik kuruluşlarını dar bir kadro örgütü yaparak onu tabandan koparmaktadır.

Yüksek öğrenim gençliğinin örgütlenmesindeki temel prensip, en geniş öğrenci kitlesini ilgilendiren her sorunda, yığınların demokratik ve anti-faşist halk cephesinde yerini almasını sağlarken, onların daha üst bilinç ve görev seviyelerine hazırlanmasında ilk basamak görevini yerine getirmektir. Bu anlamda önümüzdeki somut görev, mümkün olduğunca en geniş öğrenci kitlesini demokratik istekleri doğrultusunda örgütlemektir. Bu görev öğrenci içerisindeki en ileri ve en bilinçli öğelerce yerine getirilmeli, yönlendirilmelidir. Bu, özellikle son günlerde yoğunlaşan faşist saldırılar ve provokasyonlar ortamında, gençlikteki birikim ve potansiyelin yanlış girişimlere yönlendirilmesini önlemek ve onu sıhhatli bir doğrultuda geliştirmek için zorunludur.

Yukarda bahsettiğimiz eğilimin diğer bir yansıması, gençlik kuruluşlarının çalışmalarını sadece politik olaylarda yoğunlaştırması şeklinde olmaktadır. Örgüt bütün öğrenci kitlesini ilgilendiren yemek sorunundan, kitap ve teksir sorununa dek, bir anlamda politik olmayan sorunlara küçümseyici bir tavır takınırsa, bu giderek geniş kitle tabanından kopmayı ve örgütü sadece sosyalist kişilerin ilgilendiği dar bir kadro örgütü olma durumuna getirir. Oysa örgüt tüm ilerici unsurlara kendini kabul ettirebilmelidir. Bu nedenle demokratik gençlik örgütleri, çalışmalarını hem politik hem de politik olmayan yönlerde dengeli bir şekilde ayarlamalı, prensip; az lâf, günlük görevlerde daha çok iş olmalıdır.

Örgütlü çalışmanın en etkin şekli, hiç şüphesiz, merkezi bir disiplin içinde, derlitopluca yapıldığı zaman elde edilebilir. Hiç gereği yokken sadece örgüt kurmak için örgüt kurma şeklindeki girişimler niyet öyle olmasa bile, neticede dağınıklığı peşinden getirir. Halen yürürlükte olan 1630 sayılı Dernekler Kanunu'nun kokuşmuş bürokrasisi yıkıldığı zaman, öğrencilerin bizzat kendi hür girişimleriyle kuracakları dernekler yeni bir nitelik sıçraması getirecektir. Yine üzerine basarak belirtelim ki, bu ancak fakülteler çapında yürütülen çalışmaların bizzat öğrenciler içinden çıkmış en ileri unsurlarca, geniş yığın tarafından benimsenmiş devrimcilerce yürütüldüğü anda bir anlam kazanır.

Belirtmekte yarar olan diğer bir husus, "niye bana haber verilmedi" gibisinden tavırların devrimci bir tavır olmadığını vurgulamaktır. Bu zihniyetten hareketle, kurulmuş ve kurulacak örgütlere dudak bükmekten küçümseyici tavırlar, özünde pasifizmin teorisini yapmaktan başka bir anlam taşımaz. Doğru tavır, eksik ve yanlış tavırları da bulunsa, böylesine örgütler içerisinde fiilen görev almak, eleştirileri bizzat çalışma arkadaşlığı içinda yapmaktır. Yoksa her kişinin kendi köşesinden söylediği lâf, eleştiri değil dedikodu adını alır. Devrimci çalışma içinde edinilen arkadaşlıktaki ilişkileri ahbapçavuşluktan çıkarıp ona devrimci bir öz ve ruh kazandırır.

Bu prensipler doğrultusunda çalışma yapan, kurulmuş veya kurulacak bütün derneklerle, merkezi bir disiplin anlayışında da olmak kaydıyla, derneğimiz her zaman devrimci bir dayanışma içerisinde olacaktır. Ayrıca faşizm

derneklerle, bölgesel ya da özel bir nitelik taşıyan derneklerin kurulması yukardaki prensipler ışığında bizlerden her zaman en büyük desteği görecektir.

GERİCİ DERNEKLER KANUNU'NUN ÖĞRENCİ DERNEKLERİ İLE İLGİLİ MADDELERİ.....

I2 Mart'tan sonra egemen güç ve sınıflar, devrimciler üzerinde baskı ve terörü yoğunlaştırırken, bir yandan da bu çabalarına yasal bir görünüm verebilmek için, bir dizi anti-demokratik kanunu gerici parlamentodan ivedilikle çıkarmaktan da geri durmadılar.

Bu kanunlardan birisi de, bütün demokratik dernekler ve öğrenci birlikleri baskı yoluyla kapatıldıktan sonra, 22.II.1972 tarihinde kabul edilen I630 sayılı yeni Dernekler Kanunu'ydu.

Tümüyle gerici maddelerle donatılmış bu I630 sayılı yasanın diğer hükümlerini şimdilik kaydıyla bir tarafa bırakıp, öğrenci derneklerini ilgilendiren maddeleri gözden geçirelim.

I5.Madde'nin birinci fıkrası der ki: "Dernek kurma hakkına sahip her kes derneklere üye olabilir. Ancak öğrenci olmayanlar ile, siyasi partilerden birine kayıtlı bulunan öğrenciler, öğrenci derneklerine üye olamazlar." Kimlerin dernek kurma hakkına sahip olduğunu da 2.Madde'nin birinci fıkrası şöyle tanımlıyor: "Medeni hakları kullanma ehliyetini haiz ve I8 yaşını bitirmiş bulunan herkes önceden izin almaksızın dernek kurma hakkına sahiptir. Ancak...". Burada ancak denip bir sürü akıldışı kısıtlayıcı hüküm getirilmektedir. Şimdilik biz bunları da konu edinmeyeceğiz. Yalnız yukardaki iki maddeden çıkan sonuç şudur:

Birincisi, dernek kurmak veya kurulmuş bir derneğe üye olabilmek için, her şeyden evvel I8 yaşını bitirmek gereklidir. Öyleyse, çoğunlukla II yaşında ilkokulu bitirip, altı yıllık bir orta öğretimden sonra I7 yaşında olup, üniversite veya yüksek okulların birinci sınıfında okuyanlar ile lise öğrencileri, öğrenci dernekleri kuramaz ve buna üye olamazlar. Kısacası, bu maddeyle lise öğrencileri derneksiz bırakılmak istenmekte, bir yüksek okul öğrenci derneği ise geniş bir tabandan yoksun bırakılmak istenmektedir. Bize göre bir Üniversiteye girebilecek kadar yetişkin bir kimseyi, bir öğrenci derneğine üye olmaktan alıkoyanlar, ancak, kendi fikirsel fukaralıklarını ortaya sermiş olurlar.

İkincisi, "Siyasi partilerden birine kayıtlı bulunan öğrenciler öğrenci derneklerine üye olamazlar " derken, Anayasa, Temel hak ve hürriyetler, ve tüm mantık kuralları ayaklar altına alınmaktadır. Öyle ki bu hüküm, kişinin siyasi özgürlüğüne set çekip, üniversite öğrencisini egemen sınıfların işlettikleri çarkın bir dişlisi görmek eğilimini taşımaktadır. Maddenin gerekçesinde, öğrencilerin tek görevinin öğrencilik yapmak olduğu belirtilirken, gözlerden uzak tutulmak istenen şey, siyasetin gerçekte günlük hayatımızı yönlendirdiği ve siyaset yapmanın imtiyazlı bir zümrenin işi olmadığıdır. Bu kişilerin iddialarına göre, işçi politika yapmayacak,

memur politika yapmayacak, öğrenci politika yapmayacak, kısacası çalışan kitleler politika yapmayacaklar, yani yönetimde söz sahibi olmadan, sadece yönetileceklerdir. Bundan daha ilkel daha kaba bir yutturmaca olamaz. Özetle, genç insanların, halkının sorunlarını paylaşma isteklerine set çekme arzusu, bu maddenin temelinde yatan nedendir.

Aynı kanunun 4. Maddesinin son fıkrasına göre: "Üniversite, fakülte, akademi ve bunlara bağlı enstitüler veya yüksek okullar ile sair her türlü resmi veya özel eğitim ve öğretim müesseselerinde birden fazla öğrenci derneği kurulamaz." Burdaki amaç açıktır: bu kanunun yayınlandığı tarihin hemen ertesinde, hâkim güçler tarafından, Türkiye'deki üniversite, fakülte ve yüksek okulların hemen hepsinde, kim oldukları bile bilinmeyen kişilere, nitelikleri her kesçe malûm öğrenci dernekleri kurdurulmuş, böylece öğrencilerin ihtiyaçlarına cevap verebilecek, gerçek öğrenci derneklerinin kurulması önlenmek istenmiştir.

Kanunun birinci maddesine göre, herhangi bir dernek yedi kişinin bir araya gelmesiyle kurulabilir; yalnız burda unutulan şey, öğrenci derneklerinin, diğer derneklerden farklı olduğudur. Eğer öğrenci dernekleri öğrencileri temsil etmek için kuruluyorsa, öğrencilerin kendi aralarında yapacakları seçimle kurulur, yoksa kimsenin tanımadığı yedi kişinin bir araya gelip, gene kimsenin varlığından dahi haberdar olmadığı bir derneği, "biz kurduk, siz artık kuramazsınız" demesiyle değil.

54. Maddeye göre ise; "Öğrenci derneklerinin merkez ve şubeleri ile çeşitli faaliyet kollarına ait idare yerleri; üniversite, fakülte, akademi, ve bunlara bağlı enstitü ve yüksek okullarla, sair her türlü resmi ve özel eğitim ve öğretim müesseseleri veya yurt binaları yahut müştemilâtında açılamaz."

Bu madde de, diğerleri gibi, egemen sınıfların, gençliğin güçlü bir şekilde örgütlenmesine ne denli karşı olduklarının bir delilidir. Öyle ki öğrencinin kendisi ve bütün meslekî sorunları üniversitenin içindeyken, öğrenci derneklerine üniversite ve yurt içinde bir tek oda bile vermekten kaçınılarak, bunların faaliyetleri önlenmesk istenmektedir.

Sonuçta görülen odur ki, gençliğin demokratik mücadelesi, onun kendi ve halkının çıkarları doğrultusunda örgütlenme arzusu her ne pahasına olursa olsun önlenmek istenmektedir. Ancak, gençliğin mücadelesini bu gibi yasalarla geciktirmek bir hayalden öteye gitmez. Önümüzdeki acil görevlerden birisi de, dört ay önce Anayasa Mahkemesi'nin iptal ettiği, ancak gerekçesini resmi gazetede yayınlamadığı için henüz yürürlükte olan bu geçici kanunun en kısa sürede, demokratik bir yasa ile değiştirilmesi yolunda mücadele etmektir.

<u>İ.T.Ü. M.M.F DE YAPILAN ÖGENCİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMİNİ DE DEVRİMCİLER KAZANDI</u>

Egemen güçlere bağlı, Üniversite oligarşisinin %60 katılma oranını sağlatmamak için seçimi öğrencilerin okula en az geldikleri Çarşamba gününe aldırmalarına rağmen, yurtsever öğrencilerin bilinçli çalışmaları sayesinde %70 lik bir katılma oranı sağlanmış, ve devrimci aday ezici bir çoğunlukla seçimi kazanmıştır. Bu arada İstanbulun çeşitli yerlerinden olay çıkartmak için MMF ye getirilen komando artıklarına, devrimci dayanışma ve u-

- KASITLI YARATILAN BUNALIM VE TÜRKIYE YUNANİSTAN İLİŞKİLERİ

Emperyalizm tankıyla, topuyla, kiralık askerleriyle, üs ve paktlarıyla, ekonomik ve politik gücü oranında her dönemde saldırgan olmuştur. Bu saldırganlık halkın devrimci mücadelesinin yoğunlaştığı zamanlarda daha da belirginleşmiş ve kanlı diktatörlükler şekline dönüşmüştür. Nitekim 1967 yılında Yunanistan'da yapılan darbe girişimi ile iş başına gelen Albaylar Cuntası bu durumun en somut delillerinden biridir.

Yunanistanda Albaylar Cuntası Yedi Yılda Neler Yapmıştır?

Faşist baskılar ülkede olanca ağırlığıyla sürdürülmüş, geniş halk yığınlarının özgürlükçü sesi kısılmaya çalışılmış, ülke sadece sermayenin at oynatabileceği bir alan haline getirilmeye çalışmıştır. Bu ağır baskı ve terör dahi devrimci mücadeleyi sindirememiş, sadece ezilen halka sermayedarların gerçek emellerinin neler olduğunu birkez daha göstermiştir.

Ekonomik yapıda dışa bağımlılığın getirdiği dengesizlik feci bir enflasyonla geniş halk kitlelerini aşırı bir hayat pahalılığıyla karşı karşıya bırakmıştır. Bu ekonomik yapı içerisinde oldukça yıpranan ve Orta Doğu Savaşı sırasında İsrail Cephasine gerekli malzeme yardımını yapmakta tereddüt gösteren Papadopulos'un değişmesi gerekmiştir ve yerine A.B.D. Emperyalizmi tarafından göstermelik bir darbe ile Gizikis yönetime getirilmiştir. Burada tek değişen şey kurulu sömürü mekanizmasının en göze çarpan ve en fazla yıpranan bir parçasının değiştirilmesi olmuştur. Bu günlerde ise ülkede, iç ve dış baskılar yeni huzursuzluklara kaynak olmaktadır. Önümüzdeki günlerde aynı eller tarafından yeni birtakım yönetim değişikliklerinin yapılması ihtimali kuvvet kazanmaktadır. Bu durum karşısında yunan cuntası ne yapmak istiyor ve patlak verecek bir savaş kimlerin ne şekilde işine yarıyacaktır,

I-Yunan Cuntası artan ekonomik bunalımın ve sosyal huzursuzlukların etkisini silebilmek için " Faşist diktaların hemen hemen hepsi için geçerli olan şoven(ırkçı) duyguları körükleyip halklar arasında düşmanlık yaratmak amacındadır." Temelde ise Türkiye Halkı ile Yunan Halkı arasında savaş bunalımına kadar varacak hiçbir çelişki yoktur. Son olaylar göstermiştir ki Yunan Cuntası suni bir bunalım yaratma sevdasındadır. Ege Denizindeki petrol arama çalışmalarında "Uluslar Arası Deniz Hukuku"na göre kıta sahanlığı konusu çözüme bağlanmışken, her türlü uluslar arası antlaşmaları tek taraflı tahrip eden , Yine Ege'deki Nato tatbikatı sırasında yönetim konusunda anlaşmazlık çıkaran, Kıbrıs konusunda sürekli tek taraflı çözüm önerileri öne süren Yunan Cuntası'nın tutumu açıkça ortadadır.

II-Yunan Cuntası'nın bu olaylarda tek başına olmadığı somut bir gerçektir. Suni bunalımla yaratılan huzursuzluk bir müddet sonra silahlanma yarışına doğru yönlendirilmek istenecektir. Türkiye ve Yunanistan ABD ile sıkı ilişkiler içerisinde olduklarından silahların kimlerden ve hangi firmalardan satın alınacağı açıktır. Tabi bu arada Türkiye ve yunanistan'daki Onanis'ler niarkos'lar Türkiye ve Yunanistan'a silah taşıyacaklardır. Günki uluslararası tekelci sermaye ile işbirliği halinde ve onun güdümünde

giden sermaye tekelleride vatan, millet kavramlarını çoktan aşmıştırlar.

III-Aynı zamanda karşılıklı olarak yapılan bu silahlanma yarışı bir önemli görevi daha yerine getirecektir. Yunan Cuntası herşeyiyle ABD kokan ordusunu daha iyi donatıp özgürlük isteyen halkı kana ve ateşe daha kolay boğacaktır.

Böyle bir silahlanma yarışıda Türkiye'nin askeri harcamalarının artırılmasını gerektirecek ve giderek gerekli yatırımların yapılması önlenerek ekonomik ve politik krizlerle hükümetin karşı karşıya kalması sağlanmış olacaktır.

IV-Ayrıca ABD Emperyalizmi kendine bağlı bir kaleyi restore edip, çıkarlarına daha iyi uyacak doğrultuda hizmet edecek olan geleceğin Yunanistan'ını hazırlamak amacındadır. Bu amaç Orta Doğu'da statükoyu korumak ve bu güki dengeyi bozacak olan kurtuluş savaşlarını bastırmak için sıçrama tahtası olarak kullanmak emellerini içermektedir.

V-Son günlerde çok trajlı bir gazetenin yaptığı kuvvet karşılaştırmaları ve savaş çığlıkları atması oldukça ilginçtir. Egemen sınıfların basını kendi yararına kullanmak istemeleri olağandır. Ancak bu kullanım açık bir savaş kışkırtıcılığına dönüşüp hükümetin karar mekanizmasına etki edip istenilen doğrultuda karar çıkartabilmek için on gün süreli savaş hesapları yapmanın milli gururla hiçbir alakası yoktur. Hükümet yetkilileri " Ege denizi dostluk ve barış denizi olmalıdır" derken, "Yunana haddini bildireceğiz" diye kamuoyu yaratma girişimleri tehlikeli olduğu kadar büyük bir sorumlulukta taşımaktadır.

Olayların gelişimiyle paralel olarak bu konuda daha belgesel yazılar yayınlanacaktır.

KREDİ VE YURTLAR KURUMUNA BAĞLI YURTLARDAKİ SEÇİMLER

Geçtiğimiz hafta Kredi ve YUrtlar Kurumu'na bağlı olan öğrenci yurtlarında kurumun isteği üzerine, kendi bünyesinde oluşacak kurullara öğrenci temsilcilerinin de katılması için öğrenci temsilciliği seçimleri yapılmıştır. Yurtların mevcutlarına göre ayarlanan temsilcilik sayılarına göre İstanbul'daki kuruma bağlı yurtlara on temsilcilik düşmüştür. Seçimler neticesinde on temsilcilikten dokuzunu devrimci adaylar kazanmıştır. Yanlız her türlü anti-demokratik baskının yer aldığı ve faşist güçlerin eğitim karargahı haline gelen Edirnekapı Yurdunda faşist aday kazanmıştır.

... Ve Hertürlü Uyarıya Rağmen Faşist Saldırılar Devam Ediyor

Öğrenci temsilcilik seçimlerinin ardından Atatürk Öğrenci Sitesinde yenilgiyi hazmedemeyen faşist güçler yeni olay yaratma girişimlerine başlamışlardır. Daha önceki saldırıda Yurtsever Atatürk Öğrenci Sitesindeki öğrencilerinin bilinçli hareketiyle pasifize edilen faşist güçler yeniden olay çıkarmak için çaba sarfediyorlar. 15 Nisan günü de Hukuk fakültesinde olay çıkarmak için gelen faşist komando bozuntuları bir kıbrıslı öğrenciyi dövmüşlerdir. İlgililere sesleniyoruz... Faşist saldırılara dur diyecek köklü ve enerjik tedbirler alınmadığı takdirde azgınlaşan saldırılar karşısında Yurtsever Üniversite Gençliği kendini savunma durumunda kalacaktır. Saldırganlık durdurulmadığı müddetçe sorumluluğun bir parçasıda gerek-